

ΑΕΡΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ

Γράφει η Κυριακή Γανίτη(Dominica Amat)

Η αγαπημένη των πολλών -καί δική μου- συγγραφέας Μανίνα Ζουμπουλάκη επανέρχεται με το νέο της βιβλίο με τίτλο "ΑΕΡΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ" που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος. Πρόκειται για ένα κοινωνικό μυθιστόρημα που το χαρακτηρίζει το μοναδικό ύφος γραφής της συγγραφέως που εγγυάται πως θα μας ικανοποιήσει πολύ. Εγώ έχοντας διαβάσει τέσσερα βιβλία ενηλίκων -συμπεριλαμβανομένου του παρόντος- και ενός παιδικού παραμυθιού της συγγραφέως,ξέρω ότι θα μου θέσει τους σωστούς προβληματισμούς και παράλληλα θα λάβω την απαραίτητη δόση ψυχαγωγίας. Βλέπετε,η συγγραφέας κατά ένα δικό της τρόπο καταφέρνει και μέσα από τις υποθέσεις των βιβλίων της πάντα να αναδεικνύει σοβαρά ζητήματα που μας απασχολούν ως κοινωνία μέσα από μία χιουμοριστική ματιά η οποία εναρμονίζεται άψογα με το σεβασμό τόσο απέναντι στα πρόσωπα που εμπλέκονται σε αυτές τις δύσκολες καταστάσεις,όσο κι απέναντι στο αναγνωστικό κοινό. Για μένα τα βιβλία της είναι ένα ευφυές,καυστικό σχόλιο για όλα τα κακώς κείμενα των σύγχρονων κοινωνιών. Προσέξτε! Δεν έχει τάσεις λαϊκισμού,ή,υπερβολής. Δεν εκβιάζει με τεχνάσματα το συναίσθημα στις ψυχές των αναγνωστών/στριων. Όλα γεννιώνται με αβίαστο,φυσικό τρόπο.

"ΑΕΡΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ" όπως προείπα ο τίτλος του βιβλίου και δεν σας το κρύβω πως παραξενεύτηκα ακούγοντάς τον για πρώτη φορά. Δεν μου θύμιζε κάτι, ούτε μπορούσε να μου δώσει κάτι σχετικά με την υπόθεση. Ή μήπως έκανα λάθος; Ξέρετε, κάποιες φορές υπάρχουν τίτλοι βιβλίων που μας προσφέρουν πληροφορίες που έχουν να κάνουν με την πλοκή του βιβλίου, αλλά μέσα από μία αλληγορία, ή, κάποιο λογοπαίγνιο που λειτουργεί ως άλλη σπαζοκεφαλιά που εξάπτει την φαντασία κι οξύνει την σκέψη μας. Έτσι, συνέβη κι εδώ. Άρχισα, λοιπόν, την ανάγνωση με λαχτάρα για το τι θα συναντούσα μέσα στις σελίδες του. Πριν, όμως από αυτό, έριξα μία ματιά στην περίληψη του οπισθοφύλλου μήπως μπορούσα να ανακαλύψω, ή, να αποκωδικοποιήσω κρυμμένα στοιχεία.

"Δύο πολύ διαφορετικές γυναίκες αγωνίζονται να επιβιώσουν σε ένα μικρό ελληνικό νησί, διακόσια χρόνια μακριά η μία από την άλλη. Η πρώτη είναι κοριτσάκι όταν αρχίζει η ιστορία της, το 1821. Η δεύτερη είναι μια σύγχρονη σαραντάρρα, στη δύσκολη χρονιά 2021. Τις ακολουθούμε καθώς παλεύουν σκληρά, καθώς προσπαθούν να ξεπεράσουν τον καιρό τους... Ζούνε τις ιστορίες τους στην κόψη του ξυραφιού της Ιστορίας, κι αυτό που ξέρουν τις ενώνει χωρίς να το ξέρουν, σαν μια κλωστή που κεντάει διακόσια ολόκληρα χρόνια την κοινή τους μοίρα. Το ίδιο το νησί, πεταμένο μέσα στο Αιγαίο, τις συνδέει με μαγικό τρόπο, με τις νεράιδες της ομίχλης, αυτής της «από μηχανής» ομίχλης που εμφανίζεται ξαφνικά στις πιο κρίσιμες στιγμές. Μυστηριώδης, πυκνή, απειλητική κι όμως απαλή σαν πέπλο νεράιδας ή σαν όνειρο, η ομίχλη αυτή είναι που σώζει τις δύο γυναίκες όταν νιώσουν τον παγωμένο, κοφτερό αέρα στο πρόσωπό τους..." (Περίληψη οπισθοφύλλου)

Η ιστορία του βιβλίου από όσα διαβάζουμε παραπάνω ξεδιπλώνεται σε δύο χρόνους με κοινό παρανομαστή το ίδιο νησί. Τις δύο κύριες πρωταγωνίστριες τις συνδέουν πολλά περισσότερα από τον τόπο καταγωγής και διαμονής. Η συγγραφέας μέσα από την υπόθεση του βιβλίου της θα μιλήσει για ζητήματα που διαιωνίζονται και μας ταλαιπωρούν ακόμη και μέχρι τις μέρες μας. Από τον φόβο ενός πολέμου και την περίοδο της τουρκοκρατίας, τις αγκαθωτές σχέσεις με τους γείτονες Τούρκους, τον ρατσισμό, την προκατάληψη, έως και τις λανθασμένες, παγωμένες αντιλήψεις που έχουν πολύ βαθιές ρίζες και δεν φαίνεται να μπορούν να εξαλείψουν εύκολα, αν εμείς οι ίδιοι/ες δεν κάνουμε κάτι γι' αυτό. Παράλληλα, στο προσκήνιο οι ερωτικές, φιλικές και συζυγικές σχέσεις και η αποκατάστασή τους ακόμη και μετά από χρόνια, η ιστορία του τόπου, οι δεύτερες ευκαιρίες που μας δίνονται και πρέπει να τις "αρπάζουμε", η αγάπη ανάμεσα στην μητέρα και το παιδί, η αγάπη που δεν γνωρίζει σύνορα, θρησκείες και καταγωγή και η ανάγκη για ελευθερία θα είναι θέματα που θα αναδειχθούν και θα κεντρίσουν το ενδιαφέρον μας. Όλα άρτια δοσμένα και τοποθετημένα στο τότε και στο σήμερα. Ναι, το μεταφυσικό στοιχείο κάνει πάλι την εμφάνισή του -όπως έχουμε δει και σε προηγούμενα έργα της συγγραφέως- με

φειδώ,ώστε να υπάρχει μία σύνδεση σε κάποια συμβάντα που θα μας αποκαλυφθούν στην πορεία.

Τέλος,στα θετικά του βιβλίου θα μπορούσα να συγκαταλέξω τον στρωτό και συνεχόμενο λόγο της συγγραφέως,τα μεστά κεφάλαια,την γρήγορη και άκρως περιγραφική εναλλαγή των σκηνών,τους ρεαλιστικούς διαλόγους ανάμεσα στα πρόσωπα του κειμένου,την προσθήκη χρήσιμων πληροφοριών πριν την εισαγωγή μας σε κάθε νέο κεφάλαιο,καθώς και τον επίλογο που ολοκλήρωσε με τον καλύτερο - κατ'εμέ- τρόπο την πλοκή. Δεν ξέρω αν θα επθυμούσα να αλλάξω κάτι. Έμεινα ικανοποιημένη από αυτό που διάβασα και το θεωρώ ως μία ωραία πρόταση για όσους/ες θα πάτε διακοπές κι όχι μόνο.

Καλές σας αναγνώσεις!

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΜΑΝΙΝΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ